

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5974/06
31.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Gordane Džakula i Vere Pešić, članova veća, sa savetnikom suda Vesnom Danilović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Niš, radi poništaja rešenja br. 413-136/06T od 26.09.2006. godine, u pravnoj stvari poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Niš, Filijale Niš br. 168587082 od 13.06.2006. godine, kojim je tužiocu za poreski period od 01.03.2005. godine do 31.03.2005. godine, po poreskoj prijavi br. 168587082, utvrđen porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 6.256.029,00 dinara, prethodni porez u ukupnom iznosu od 6.012.211,00 dinara, obaveza poreza na dodatu vrednost za poreski period od 01.03.2005. godine do 31.03.2005. godine, u iznosu od 243.818,00 dinara i naloženo da neizmirenu poresku obavezu PDV uplati na odgovarajuće uplatne račune, a poslovne evidencije PDV-a u svemu usaglasi sa tačkom 1. dispozitiva tog rešenja.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog zbog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, navodeći da su računi za isporučenu električnu energiju knjženi u poslovnim knjigama, plaćeni sa njegovog računa i korišćeni kao odbitna stavka pri obračunu PDV-a, i da se radi o međusobnom odnosu pravnih lica i to tužioca i "BB", koji su u sistemu PDV-a. Smatra da tužilac kao pravno lice i zakupac poslovnog prostora radi obavljanja registrovane delatnosti ima pravo na odbitak PDV-a. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu osporio navode tužbe i ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu, kao neosnovanu, odbije.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe čl. 39. st. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, odlučio tuženi organ kada je u postupku u kome nije bilo povreda pravila postupka, odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepeni organ pravilno utvrdio da je tužilac koristio pravo na odbitak prethodnog poreza po obračunu za utrošenu električnu energiju, iako nisu ispunjeni uslovi propisani čl. 28. Zakona o porezu na dodatu vrednost, odnosno iako nije imao prava da izvrši odbitak prethodnog poreza.

Ovo stoga, jer je u postupku utvrđeno da je tužilac po računu br. 3112/2 od 01.03.2005. godine, izdatim od strane "Elektrodistribucije" Niš, Preduzeću "BB", na poresku osnovicu od 14.658,36 dinara, sa iznosom PDV-a 2.638,50 dinara, koristio pravo na odbitak prethodnog poreza, iako račun ne glasi na njega, nego na drugo pravno lice. Prema odredbi čl. 28. st. 2. tač. 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost pravo na odbitak prethodnog poreza obveznik može da ostvari ako poseduje račun izdat od strane drugog obveznika u prometu u iznosu prethodnog poreza u skladu sa ovim Zakonom. Međutim, u konkretnom slučaju, navedeni račun od 01.02.2005. godine, ne sadrži podatke iz čl. 42. Zakona o PDV-u (ne sadrži naziv, adresu i PIB obveznika "AA", već Preduzeće "BB"), iz kog razloga je pravilno zaključio tuženi organ da se ovaj račun ne može smatrati računom na osnovu koga se može izvršiti odbitak prethodnog poreza, jer za to nisu ispunjeni uslovi iz čl. 28., u vezi odredbe čl. 42. Zakona o porezu na dodatu vrednost.

Vrhovni sud Srbije nalazi da je tuženi organ cenio sve navode tužioca iznete u žalbi, koje ponavlja i u tužbi, i da je za svoju ocenu dao pravilne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj Sud.

Na osnovu izloženog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu odbio, kao neosnovanu, odlučujući kao u dispozitivu presude, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 31.01.2008. godine, U. 5974/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vesna Danilović, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VG